

The Beast of Wolfton

The Beast of Wolfton

Fur Trade

RICHARD CORBENIN IHMISSUSISARJAKUVAT

The Spirit of the Beast

PIIRTÄÄ SUSIEN KANSSA

Ihmissusi, sudeksi muuttuva ihminen, on tarinoiden aiheena yhtä vanha kuin koko kertomaperinne. Eri variaatioissa kirous, nolttuus tai muu seikka antaa ihmiselle todellisen suden hahmon ja enemmän tai vähemmän petomaisen mielen, tai tarinoiden taustalla on lääketieteellisen tunteen lykantrooppinen psykoosi, jonka uhriksi joutunut itse uskoo muuttuneensa sudeksi ja käyttäytyy sen mukaisesti, tai sitten suden hahmo on vain symbolinen ilmaisu hillittömien viettien ja vaistojen ja rajun väkivaltaisuuksien pääsemiselle vallalleen ihmisessä.

Ihmissusi on teema, johon Richard Corbenin uransa varrella toistuvasti palannut. Hänen keskeiset sarjakuvansa tästä aiheesta on kerätty Catalan Communications'in julkaise-

maan albumiin nimeltä Werewolf vuodelta 1984. Kokoelema on kaunis ja kiinnostava, ja tarjoaa hyvin läpileikkauksen Corbenin tyylin vaihteluista, mutta sen tiedot esim. sarjakuvien alkuperäisistä julkaisuvuosista ovat alapuolelta kaiken arvostelun. Copyright-oikeudet näyttävät olevan vuosilta 1979-84, mutta esim. kuuluisa The Beast of Wolfton näyttää juontavan juurensa jo vuoteen 1972. Näin ollen on mahdotonta tietää, ovatko albumin sarjat kronologisessa vaikeo jossakin muussa järjestyksessä.

Kokoeleman aloittava mustavalkoinen Dead Hill joka tapauksessa vaikuttaa varhaistuotannolta. Corbenin tyyli tunnusomainen fyysisen attribuuttien liioittelu näkyy näissäkin ruuduissa, mutta siitä puuttuu se ainutlaatuinen

karrikoinnin, realismin ja kieli poskessa -mentaliiteetin yhdistelmä, joka saa lukijat rakastamaan tai inhoamaan Corbanin töitä. Pimeään keskiaikaan sijoittuva juoni on kaikessa yksikertaisuudessaan jotakuinkin hatara, ja varioiduota kauhusarjojen standardi-ihmissusitarinaa; kuun nousussa turkin kasvattaaakin eri henkilö, kuin alkuperäinen oletus oli.

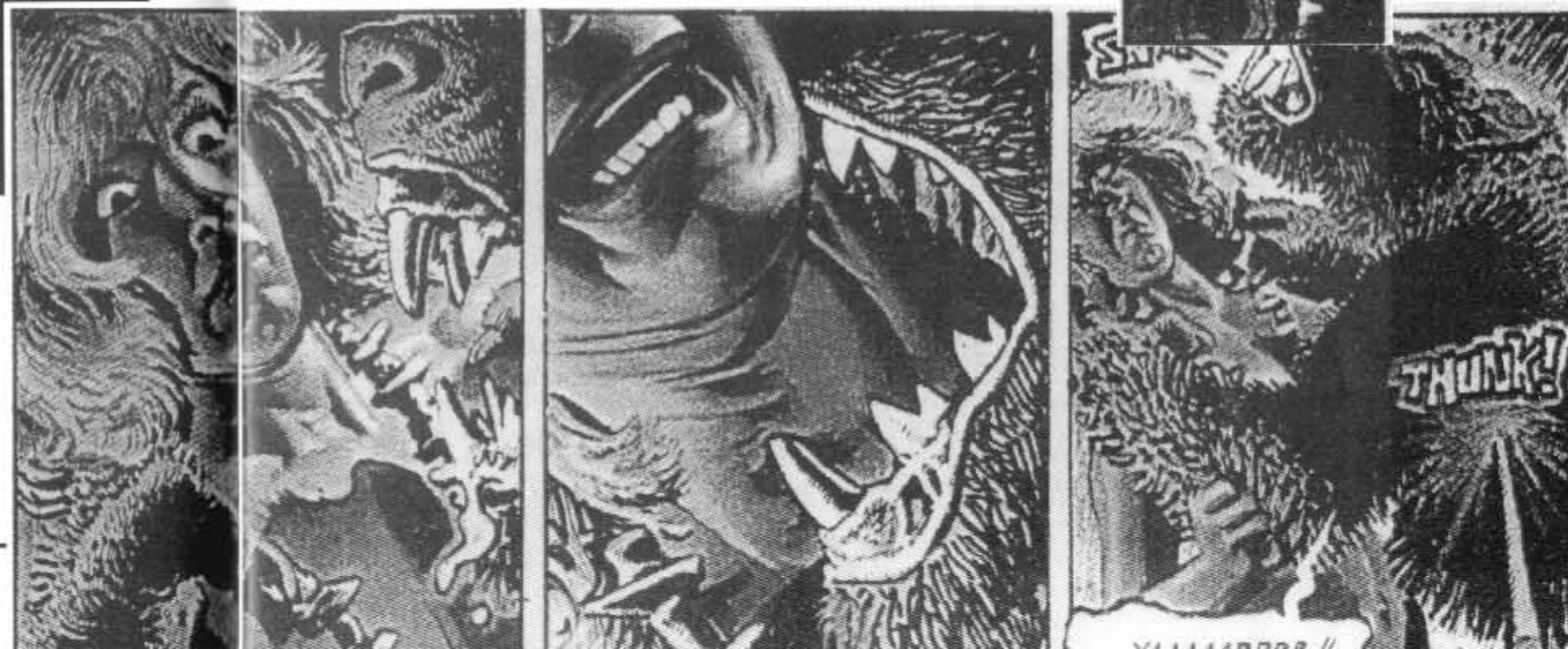
Seuraavana albumissa onkin sitten The Beast of Wolfton, Corbenin omimmillaan. Tämän verisen ja julmaa seksuaalisuutta uhkuvan draaman näytännönä on Wolftonin keskialkainen seutu, jonka stygoronit ovat valloittaneet krindeiltä. Krind-päälikön paika ryhtyy perheensä tuhoutumisen jälkeen sorretun kansansa kostajaksi ottamalla kuujumala Drogimin petomaisen, väkivahvan hahmon. Stygoronien teurastaminen sujuu verenroiskeina sarjatyönä, kunnes peto kohtaa vastustajista vaarallisimman, uhkeamuotoisen Chebitan. Sen lisäksi, että The Beast of Wolfton on Corbenin piirrostyötä komeimmillaan, antaa tarinalle erityistä voimaa ja syvyyttä se ristiriita, joka piilee sen kummankin päähenkilön olemuksessa. Petomaisen ulkomuotonsa alla krind-sankari on uhrautuva, viaton, jopa huolehtiva. Kultakutritin, muhkeapovinen Chabita näyttää kuin luodulta lemmentoihin, mutta on frigidit, julma ja laskelmoiva; sama asetel-

Roda and the Wolf

ma kaikki puolin laimoampana toistuu samaan maailmaan sijoittuvassa eräänlaisessa jatko-osassa The Spirit of the Beast.

Roda and the Wolf on Corbanin ikuinen pieni Punahilkka-versio. Se perustuu lähes sataprosenttisesti kuvakerrontaan, itseasiassa sen vähät tekstit ainakin tässä albumissa ovat jotakin itselleni tuntematonta kieltä, mikä ei vähääkään haittaa tarinan ymmärtämistä. Onhan keskustelu Isoidin silmien, korvien ja hampaiden suuruudesta vanhastaan tuttu, joskin Grimmin veijokset saattaisivat hiukan räpytelä tämän näkemyksen edessä. Murheellista, elleivät mustavalkoiset kuvat anna mitään käsitystä uskottoman kauriista värisäälästä punatukkaisen Rodan ja hänen taakka-ajajensa juostessa kuun valaisemassa metsässä.

Vanhasta kunnan juontajasta Slemmystä päätellen Lycanklutz on vanhaa Shokki-tavaraa. Jakson idea on todella kipeä. Hopea on tunnetusti ainolta tehokkaita keinoja ihmissuden kukistamiseen. Paroni Talbotin (!) linnaan saapuu kauppias Cardiff tarjoamaan keksintöään, hopeahampaista kirppua, joka puremillaan vapauttaisi seudun sitä riivaavasta kuumatamoiesta hirmusta. Laaditaan ansa kirppujen tartuttamiseksi ihmisseuteen, mutta katkalla paroni laittaakin kauppiaan syötiksi. Kukapa

kauppias kuitenkin lähtisi pitkälle matkalle vain yhden myyntiartikkelin kanssa. Hän tekee kummanakin osapuolen elinikää lisäävät kaupat myös ihmissuden kanssa: myy tälle kirppukaulapannan.

Tähän asti ovat Corbenin ihmissudet reilestäneet menneisyyden kuutamolla. *Change ... into something comfortable* sijoittuu nykyajan kaupunkimaisiin halloweenin iitaan. Ajankohta aiheuttaa ymmärrettäviä, mutta perin ikäviä erehdyksi niille, jotka tapaavat susimiehen kadulla. Mutta erehtymätön ei ole susimieskään tuona naamioiden yönä. Myös tämä on Slemmy'n juontama sarjakuva, joka edustaa sekä kuvasommitte-
lultaan että tekstiltään edellisiä kokeilevampaa linjaa.

Kokoelman komea päätös *Fur Trade* tapahtuu Uuden Maailman pienessä siirtokunnassa, jonka kaduille ankara talvi on tuonut saalistavat sudet. Kerrotaan, että susilauman mukana kulkee jokin, joka ei ole kokonaan eläin, ei kokonaan ihminen. Pappi aavistaa asian oikean laidan ja kääntyy vastustajansa, oppineen ja velhoilua harjoittavan Flintin puoleen ihmissuden kuklistamiseksi. Tarinan kolmas keskuhenkilö on turkismetsästäjä du Nord, jota pappi vahvimmin epäilee sutena juoksijaksi. Kaikista Corbenin ihmissutarinoista *Fur Trade* on uskollisin traditioille. Se sisältää sen kummemmin alleiviivaamatta lukuisia viltauksia ihmissuperinteen yksityiskohtiin: syntymä jouluaattona altistaa sudeksi muuttumiselle, kuoltuaan ihmisi saa takaisin ihmishahmonsaa, ihmisen nyljetystä nahasta valmistettu "sudenvyö" jne. Harvinainen ja yllättävä viittaus on turkismet-

I WAS GOING TO LEAVE?... THINGS WERE WORKING OUT VERY WELL;...

THEY EXECUTE YOU AND THE KILLING STOPS?... THEN I CAN RETURN ANOTHER DAY...

...WHEN THE PEOPLE ARE MORE AT EASE! BUT YOU HAVE TALKED TOO MUCH... AND BESIDES THAT...

I'M HUNGRY!

Dead Hill

sästäjä du Nord, joka veljelee saaliseläntensä kanssa. Hänessä on nähtävissä muistuma venäläisistä sudenpyytäjistä lukascheista, joilla oli mystinen yhteys metsästämiinsä petoihin. *Fur Trade* on piirrostyyliltään 'hienostuneempaa' kuin Corbenin työt yleensä, mikä kieltämättä sopii tämän tavallista mielteläämmän moraliiteetin henkeen.

Corbenin ihmissuden hahmo vaihtelee elokuvateollisuuden esitlemästä, pystykorvaista gorillaa muistuttavasta, vaatetetusta susimiehestä lähelle todellista suden hahmoa, joka tosin aina pysyttelee kahella jalalla. Kaikissa tapauksissa se uhkuu raakaa tuhovoimaa ja aukukantaista kammottavuutta. Eikä se kuitenkaan ole pelkkä viettiensa ajama elukka, vaan myös inhimillinen tekijä on siinä aina mukana. Kuten Corbenissakin.

Leena Peltonen

CARDIFF READY FOR ANY CONTENTION ... WE BARGAIN... FOR... 30 DAY FLEA COLLAR!

SO ENDS OUR BITING TALE. I KNOW YOU'RE ITCHIN' FOR MORE SO SCRATCH ON TO MY NEXT TIDBIT!

Lycanklutz